

महायशस्त्रः, त्रि, (महत् यशो यस्य । “शेवा-
हिभावा ।” ५।४।१५४। इति समामान्त
कपप्रत्ययः ।) अतिशययशोविशिष्टः । इति
पाणिनिशास्त्रम् ॥

महायशः, [सु] पुं, (महत् यशो यस्य विभावा
यद्व्यात् न कप् ।) भूतार्हविशेषः । इति
हेमचन्द्रः । १।५०॥ (शिवः । यथा, महा-
भारते । १३।१७। ३४ ।

“महास्वपो महाकायो वृक्षस्वपो महायशः ॥”
श्री, स्कन्दमातृगणविशेषः । यथा, महा-
भारते । ६।४६। २८ ।

“पशुदा वित्ता चैव सुखदा च महायशः ॥”
अतिशययशोयुक्तं, त्रि (यथा, महाभारते ।
३।४२। ४२ ।

“एवं स संक्रमस्तत्र खगलीके महायशः ।
ततो ददर्श शक्रस्य पुरीक्षाममरावतीम् ॥”

महारजतं, श्री, (महच्च तद्रजतचेति ।) सुव-
र्यम् । (यथा, मार्कण्डेय । ६०।४ ।

“महारजतसङ्काशा जायन्ते तत्र मानवाः ॥”
धुसूरः । इत्यमरः । १२।६। ६५ ॥ दृष्टद्वीप्यञ्च ॥

महारजनं, श्री, (रज्यतेनेनेति । रज्ज + करणे
ल्युट् । ततः । “अनिदितामिति ।” ६।४। २४ ।

इत्यत्र “रजकरजनरजःसुप्रसंख्यानं कर्तव्यम् ।”
इति काशिकोक्त्या नलोपः । महच्च तद्रजनचेति
कर्मधारयः ।) कुसुमपुष्पम् । इत्यमरः । १२ ।

६।१०६ ॥ खर्यम् । इति मेदिनी । ने, २४४ ॥

महारण्यं, श्री, (महत् अरण्यम् ।) दृष्टद्वनम् ।
(यथा, रामायणे । ३।१। १ ।

“प्रविश्य तु महारण्यं दृष्टकारण्यमात्मवान् ।
रामो ददर्श दुर्धर्षस्तापसाश्चममखलम् ॥”

तत्पर्यायः । अरण्यगान् २ । इत्यमरः । १२।४। ११ ॥
कान्तारः ३ । इति जटाधरः ॥

महारथः, पुं, (रमन्ते लोका यस्मिन्नि । रम +
“हनिजुघिनीरमिकाश्रित्यः कथन् ।” उखा०

२।२ । इति कथन् । महंश्चावौ रथचेति ।) शिवः । इति महाभारते तस्य सहस्रनाम-
कोत्तम् । १३।१७। १२२ ॥ (महान् रथोऽस्य ।)

अशुतधन्विभिः सहास्रशस्त्रनिपुणयोद्धा । यथा,
“एको दशवहस्राणि योषयेद्यस्तु धन्विनाम् ।

अस्यशस्त्रप्रवीणश्च महारथ इति स्तुतः ॥”
इति भगवद्गीताटीकायां श्रीधरस्वामी ॥

(महान् रथः ।) दृष्टद्वयञ्च । (यथा, महा-
भारते । ३।४२। १७ ।

“नातप्तपसा साध्य एव द्वयो महारथः ॥”
राजविशेषः । यथा, मार्कण्डेय । ११८। २६ ।

“महारथस्य वाशिष्ठः पुरोधाम्भूक्तहीभृतः ॥”
महारम्भं, श्री, (महान् आरम्भो प्रस्तुतकरणे
यतो यस्य ।) गङ्गलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

(महारम्भविशिष्टे, त्रि । यथा, कामन्दकीये ।
४।५४ ।

“स्वाजीयो भृगुर्गुरुतः स्वरूपः पर्यताश्रयः ।
भूतकारकण्यकप्रायो महारम्भकथीनः ॥”

महारसं, श्री, (महान् अधिको रसोऽस्य । रुचि-
प्रदत्वात् तथालम् ।) काञ्जिकम् । इति जटा-
धरः ॥ (गुणादयोऽस्य काञ्जिकशब्दे द्रव्याः ।
महारसविशिष्टे, त्रि । यथा, महाभारते ।
३।१११। १४ ।

“तान्युष्यद्भक्ष्य महारसानि
दृष्टं सुरुपाणि रुचिं ददुर्हि ॥”

महारसः, पुं, (महान्तिमिष्टो रसोऽस्य ।) खजूरः ।
कोषकारः । कणेशः । इति मेदिनी । से, ५६ ॥

इत्युः । इति जटाधरः ॥ (अस्यपर्यायो यथा,—
“महारसोऽसिपत्रः स्थान्तुपुष्पो मधुलणः ।
इत्युर्वैश्वककाण्डारभीरुपौष्पादिभेदवान् ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥
(महान् रसः धातुद्रवः ।) पारदः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथास्य पर्यायः ।

“पारदो रसधातुश्च रसेन्द्रश्च महारसः ।
चपलः शिववीर्यश्च रसः स्तुतः शिवाङ्गयः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
महारसाष्टकं, श्री, (महारसानां अष्टकम् ।)

अष्टधातुविशेषाः । यथा,—
“हरदः पारदः सस्यो वैक्रान्तं कान्तमम्बकम् ।
मार्चिकं विमलश्चेति स्युरेतेऽष्टौ महारसाः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥
महाराजः, पुं, (महंश्चावौ राजा प्रभाव-
विशेषवानिति ।) पूर्वजनिविशेषः । (महत्वा

दीप्या राजतेऽङ्कुलिषु शोभत इति । राज् +
अच् ।) नखः । इति हेमचन्द्रः । ३।२५८ । (महान्
राजा । सर्वत्र “राजाहः सखिभ्यश्च ॥ ५।४। ६१ ।

इति समासान्तश्च ।) श्रेष्ठराजः । यथा,—
“अर्थस्य पुरुषो दासो दासस्त्वर्थो न कस्यचित् ।
इति सर्वं महाराज ! बहुोऽस्मार्थेन कौरवेः ॥”

इति महाभारते उद्योगपर्व ॥
महाराजकः, पुं, (राजते इति । राज् + क्तृन् ।
महंश्चावौ राजकचेति ।) महाराजिकगणः ।

इत्यमरटीकायां रामायणम् ॥
महाराजचूतः, पुं, (महता मिष्टादिगुणेन राजते
आद्रियते । इत्यच् ततः कर्मधारयः ।) उत्त-
माम्बः । तत्पर्यायः । महाराजाजकः २ सूलाजः ।

३ मन्थानन्दः ४ कङ्कः ५ नीलकपित्थकः ६
कामाशुषः ७ कामफलः ८ राजपुलः ९ वृपा-
लजः १० महाराजफलः ११ कामः १२ महा-
चूतः १३ कोमलस्य तस्य गुणाः । कटुलम् ।

अम्लम् । पित्तदाहदाहलघु । सुपक्वस्य तस्य
गुणाः । स्वादुलम् । मधुरलम् । पृष्ठिवीर्यबल-
प्रदलघु । इति राजनिर्घण्टः ॥

महाराजहमः, पुं, (महाराजोऽतिश्रेष्ठो हमः ।) आरम्भः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादि-
विशेषोऽस्यारम्भशब्दे ज्ञातव्यः ॥)

महाराजिकः, पुं, (महती राजिः पङ्क्तिरस्य
“शेवाहिभावा ।” ५।४। १५४ । इति कप् ।)

गङ्गदेवताविशेषः । स तु विश्ववधिकशतद्वय-
संख्यकः । इत्यमरभरतौ । १।१। १० ॥

महाराजोपचारः, पुं, (महाराजाय उपचारः ।
महाराजानामुपचारो वा ।) राजार्हपूजोप-
करणम् । तद्वयथा,—

“ततश्च चामरच्छत्रपादुकादीन् परानपि ।
महाराजोपचारांश्च दत्त्वादर्शं प्रदर्शयेत् ॥”

विष्णुधर्मोत्तरे ।
“यथादेशं यथाकालं राजलिङ्गं सुरालये ।

दत्त्वा भवति राजैव नात्र कार्या विचारणा ॥”
तत्र चामरमाहात्म्यं विष्णुधर्मोत्तरे ।

“तथा चामरदत्तेन श्रीमान् भवति भूतले ।
सुच्यते च तथा पापैः खगलोकश्च गच्छति ॥”

कुचस्य तत्रैव ।
“कुचं बहुशलाकश्च भङ्गरीवस्त्वसंयुतम् ।

दिव्यवस्त्रैश्च संयुतं हेमदण्डसमन्वितम् ॥
यः प्रयच्छति ज्ञानस्य कुचलक्ष्मण्युतैर्वृतः ।

प्रार्थते सोऽमरैः सर्वैः क्रीडते पितृभिः सह ॥”
तत्रैवान्यत्र ।

“राजा भवति लोकेऽस्मिन् कुचं दत्त्वा द्विजो-
त्तमाः ।

नाप्नोति रिपुजं दुःखं संग्रामे रिपुजिह्वयेत् ॥”
“उपानतुसंप्रदानेन विमानमधिरोहति ।

यथेष्टं तेन लोकेषु विचरत्यमरप्रभः ॥”
अजस्य तत्रैव ।

“लोकेषु अजभूतः स्याद्दत्त्वा विष्णोर्वरं अजम् ।
शक्रलोकमवाप्नोति वज्रनन्दगयात्तरः ॥”

किञ्च ।
“युक्तं पीतपताकाभिर्निवेद्य गरुडध्वजम् ।

केशवाय द्विजश्रेष्ठाः शक्रलोकं महोदधे ॥
यन्नासादे अजरोपमाहात्म्यं लिखितं पुरा ।

तद्व्याप्यखिलं ज्ञेयं तत्रात्रत्यमिदमथा ॥”
किञ्च । भविष्ये ।

“विष्णोर्ध्वं तु सौवर्णदण्डं कुर्वाद्यद्विचक्षणः ।
पताका चापि पीता स्यात् गरुडस्य समीपगा ॥

अजस्य । विष्णुधर्मोत्तरे ।
“तालवृन्तप्रदानेन निर्वृतिं प्राप्नुयात् पराम् ॥”

वितानस्य तत्रैव ।
“वितानकप्रदानेन सर्वपापैः प्रसुच्यते ।

परां निर्वृतिमाप्नोति यत्र यन्नाभिजायते ॥”
खड्गादीनाम् ।

“दत्त्वा निर्विश्वकान् सुखान् शत्रुभिर्नाभि-
भूयते ।

दत्त्वा तदन्वयं सुखममप्रापेयफलं लभेत् ॥”
किञ्च ।

“पतद्वयं तथा दत्त्वा शुभगन्धभिजायते ।
पादपीठप्रदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति ॥”

“दर्पणस्य प्रदानेन रूपवान् दर्पवान् भवेत् ।
मार्ज्यथिला तथा तच्च शुभगन्धभिजायते ॥

यत्किञ्चिद्वेदेवाय दद्यात्तत्तिसमन्वितः ।
तदेवाचयमाप्नोति खगलीकं स गच्छति ॥”

किञ्च । वामनपुराणे श्रीवलिं प्रति प्रजादोत्तौ ।
“अर्घ्यानेर्भक्तिपरेर्यान्वुद्दिश्य जगार्हणम् ।

वलिदानानि दीयन्ते अचयाणि विद्वंधाः ॥